Pio nono = Pio páfi níundi.
Eftir Nordisk Konversatkions
Lexikon. Bls. 127-128.
1 blað qto.

45.

Orda sefn

Pio nono = Píus páfi níundi

Sé talan 9 táknud med bókstöfum í ítölskumáli er þad sérstakt ord, t.d. eins og nún hjá oss og er þá ritad sem eitt ord nono, en sé ordum skift í tvennt, þannig: no, no, þýdir þad nei, nei.

Píus níundi var því nefndur Pionono í ítölsku, en mótstödumenn hans skiftu sídara ordinu í tvennt og sögdu því, þegar páfatrúarmenn hylltu hann og vildu segja Eviva Pio nono eda lifi Píus níundi, vard hyllikvedjan (Hyldest.raabet) ad vísu eins, hvad ordin áhrerdi, en nú þannig: Lifi Píus níundi, nei! nei! eda Eviva Pio, no! no!

Ordaleikur þessi vard því neikvedur og nidrandi fyrir páfann, því, eins og ádur er sagt, breyttist þýdingordanna, sem ádur voru: Eviva (þ.e. lifi) Pio nono í sömu ordin ad vísu, en hljádudu nú þannig (~~eins og ádur er sagt~~):

Eviva Pio, no, no! í stad Eviva Pio nono!

Adgreining þessa eina ords í tvo ord, med kommu í milli þeirra, vard því valdandi, ad merking þeirra breyttist svona Pinni 9. í ókag: þeir vildu ekki láta hann lifa! — Píus 9. var faeddur í Siniqaglia 1792 og dó 1878; hann hélt 25ára afmæli sitt sem páfi 1871 og sem biskup 50ára afmæli sitt 1877 eda einu ári ádur en hann dó. Sjálfan sig nefndi hann „fangann í páfagardi", þegar veldi hans hinnadi 1870 (20. sept.), er ítalskir hermenn nádu Rómaborg í vald sitt, og Píus vard ad slá af kröfum sínum í ýnsa lund í trúarefnum, en í þeim hafdi hann verid fastheldinn mjög og strangur. Þrátt fyrir mótstödu Vilhjáms II. þýzkalandskeisa — en honum steinfadi Píus hrokafullt bréf — nádi hann þó því 18. júli 1870, ad fá óskeikulleik páfans vidurkenndan. (Nord. Konv. Lexikon bls. 127-128).